herpy

GEKKOER

Pilbara barking gecko

Underwoodisaurus seorsus

Underwoodisaurus seorsus er en slank, nataktiv jordgekko fra klippekløfterne i Hamersley Range i Pilbara i Vestaustralien, rødbrun med spredte lyse knopper og en lang, spids hale. Arten blev først beskrevet i 2011, er sjælden og kendes kun fra et lille område.

Familie: Carphodactylidae Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**8-10 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Klippeboende og jordboende**
Biotop	**Halvørken og klippeterræn**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 40 × 30 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**22-26 °C**
Hotspot	**28-32 °C**
Temperatur, nat	**15-20 °C**
Luftfugtighed	**30-50 %**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**1-2 æg**
Inkubation	**58-65 dage** ved 27-29 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks III**
EU-bilag	**Bilag C**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Slægten Underwoodisaurus står siden 22. juni 2022 på CITES liste III (opført af Australien) og i bilag C i EU's forordning 338/97. Køb og salg inden for EU kræver ingen CITES-papirer, men ved indførsel fra lande uden for EU skal dyret have CITES-eksporttilladelse eller oprindelsescertifikat fra afsenderlandet, og indførslen skal anmeldes ved grænsen. Køb kun opdrættede dyr med kendt oprindelse.

Om arten

Underwoodisaurus seorsus er en nataktiv gekko med stort, trekantet hoved, lang snude og lange, slanke ben og tæer. Grundfarven er lys til mellembrun med et rødligt skær og mange små, lyse knopper, der danner uregelmæssige tværbånd, og over nakken løber et smalt lyst bånd. Hovedet er næsten uden tegning, og bugen er lys og umønstret. Ungerne er mørkere end de voksne.

Voksne dyr måler 8-10 cm fra snude til kloak, og de største dyr er hunner. Den oprindelige hale er 78-95 % af kropslængden, bred ved roden og gradvis tilspidset mod en fin spids. Den er mørk rødbrun med fem brudte, lyse bånd. Halen kan smides og vokser ud igen, men en ny hale er mere marmoreret og uden de regelmæssige bånd. Vægten er ikke dokumenteret, og levetiden er ukendt; 10-15 år er lånt fra *Underwoodisaurus milii*.

Arten blev beskrevet i 2011 af Paul Doughty og Paul Oliver. Indtil da blev dyrene fra Pilbara regnet til *U. milii*, men *U. seorsus* er langt slankere, har længere snude, ben og tæer og en enklere tegning. Artsnavnet *seorsus* betyder adskilt og hentyder til de mere end 450 km, der skiller den fra de nærmeste bestande af *U. milii*.

Udbredelse og levested

Underwoodisaurus seorsus kendes kun fra Hamersley Range i Pilbara i Vestaustralien: fra nord for Tom Price i den vestlige del af bjergkæden til West Angelas nær Newman i sydøst. Typelokaliteten er Packsaddle Range, 638 meter over havet. Fundene ligger i 580-860 meters højde.

De nærmeste bestande af *Underwoodisaurus milii* lever omkring 450 km mod sydøst ved Wiluna og 600 km mod sydvest ved Shark Bay. Udbredelsen er lille, og arten er kun kendt fra få dyr.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Underwoodisaurus seorsus er kun fundet i klippeterræn i Hamersley Range, bl.a. i kløfter og slugter og under klippeplader. Plantedækket er lavt og spredt: små eukalyptustræer, lave akaciebuske og spinifex-græstuer. Klimaet i Pilbara er varmt og tørt med regn om sommeren. De dybe klippekløfter i bjergene er køligere og fugtigere end sletterne omkring, og arten lever formentlig netop dér som en isoleret rest af en engang mere udbredt bestand. De lange ben gør den formentlig til en god klatrer på klipperne.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Underwoodisaurus seorsus*. Tallene her er lånt fra den bedre kendte slægtning *Underwoodisaurus milii*, der har samme størrelse og også ofte lever mellem sten.

Et voksent dyr skal have et lavt terrarie på mindst 60 × 40 × 30 cm (længde × bredde × højde). Bundarealet betyder mere end højden, men flade sten i flere lag giver plads til at klatre. Hold dyrene enkeltvis; skal en han og en hun gå sammen, skal terrariet være større, og hvert dyr skal have sit eget skjul.

Bunden er en blanding af fint sand og lidt ler eller jord i et lag på 3-5 cm, så skjul og huller holder formen. Giv mindst to skjul med én åbning, ét i hver ende, og et fugtskjul med let fugtigt sand eller mos. Flade sten, korkbark og lerskår giver et klippeagtigt udtryk. Sten skal stå direkte på bunden af terrariet, så de ikke vælter, når dyret graver. Låget skal slutte tæt, og ventilationen skal være god.

TEMPERATUR

Hold baggrunden på 22-26 °C om dagen og et varmt sted i den ene ende på 28-32 °C. Om natten kan temperaturen falde til 15-20 °C.

Varm nedefra med en varmemåtte under den ene ende, styret af en termostat, og mål med et digitalt termometer ved bunden. Lamper ovenfra er ikke nødvendige. En køligere periode om vinteren med kortere dage er formentlig til gavn, men er ikke dokumenteret for arten.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Hold terrariet tørt ved en luftfugtighed på 30-50 %. Sprøjt en eller to gange om ugen, og lad overfladerne tørre igen. Der skal altid være ét fugtigt skjul med let fugtigt sand eller mos, så hudskiftet går let. En lav skål med frisk vand kan stå fremme, men mange gekkoer drikker hellere dråber fra vægge og skjul.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Arten er nataktiv og har ikke brug for stærkt lys. UVB er valgfrit; et svagt UVB-lys, svarende til Ferguson-zone 1, over en del af terrariet kan bruges, når der er rigeligt med skjul, så dyret altid kan gemme sig for lyset. Hold 12 timers lys og 12 timers mørke.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Arten lever udelukkende af insekter og andre små leddyr. Giv fårekyllinger, små kakerlakker og soldaterfluelarver som grundfoder og en gang imellem melorme eller voksmøllarver. Byttet må ikke være bredere end afstanden mellem dyrets øjne, og insekterne skal have fået nærende foder det sidste døgn.

Unger får små insekter hver dag eller hver anden dag, og voksne får fire-fem insekter tre-fem gange om ugen. Pudr insekterne let med kalk med D3-vitamin og giv et multivitamin en gang om ugen. En fyldig hale viser, at dyret får nok; er halen tynd, skal det have mere, og er den meget bred, skal der skrues ned.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Adfærden er ikke beskrevet for *Underwoodisaurus seorsus*. Behandl dyret som et dyr at se på snarere end at have på hånden. Hold håndteringen kort og tæt over bunden, og tag det ikke op om dagen, hvor det sover.

Halen kan smides, så tag aldrig fat i den. *Underwoodisaurus milii* rejser sig, spærrer munden op og gør, når den føler sig truet; om *U. seorsus* gør det samme, er ikke dokumenteret.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Alder og vægt ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret. Hannerne har en tydelig bule ved halens rod og 11-13 forstørrede sporer på hver side af halens rod, mens hunnerne har 4-6. Ingen af kønnene har porer foran kloakken. Vent med at sætte en hun i avl, til hun er udvokset og i godt huld.

PARRING

Avlen er ikke beskrevet for arten. Hos *U. milii* sættes den i gang af en køligere vinter med kortere dage efterfulgt af varmere og længere dage. Sæt hunnen sammen med hannen i et rummeligt terrarie med mange skjul, og skil dem, hvis der opstår uro.

ÆGLÆGNING OG KULD

Arten er æglæggende, men kuldstørrelse og antal kuld er ikke dokumenteret. *U. milii* lægger 1-2 æg ad gangen og flere kuld i løbet af sæsonen. Stil en æglæggekasse med fugtigt sand eller sphagnum, fx en plastboks med hul i låget, og giv hunnen rigeligt med kalk og insekter.

INKUBATION

Flyt æggene forsigtigt til en lille boks med fugtig vermiculite eller perlite uden at vende dem, og inkubér ved 27-29 °C. Klækningstiden er ikke dokumenteret; hos *U. milii* klækker æggene efter 58-65 dage ved de temperaturer. Om temperaturen bestemmer kønnet, er ikke undersøgt.

OPDRÆT AF UNGER

Hold hver unge for sig i en lille kasse med fint sand, et lille skjul og et let fugtigt hjørne ved samme temperatur som de voksne. Tilbyd små insekter hver dag, pudret med kalk, og vej ungerne jævnligt.

Sundhed og typiske fejl

Der er ikke beskrevet sygdomme hos arten selv. De typiske problemer hos nataktive jordgekkoer fra tørre egne er:

- For meget fugt, som giver svamp og hudproblemer. Hold terrariet tørt med ét fugtigt skjul.
- Hudrester på tæer og halespids, hvis det fugtige skjul mangler.
- For lidt kalk, især hos unge dyr og æglæggende hunner. Pudr insekterne.
- Stress fra stærkt lys eller for meget håndtering, som kan give manglende appetit.

Et sundt dyr har klare øjne, en fyldig hale og er aktivt om natten. Søg dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret taber sig, ikke spiser i flere uger eller virker slapt.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.